

παιδιᾶ μέρος ἃ ἐστί, καὶ δεῖται τοῦ μουσικῶς καὶ μετρίως,
 τὸ μὲν σπουδάζον ἡμῶν ἡ τε Καλλιόπη καὶ ἡ Κλειὼ καὶ
 ἡ Θάλεια, τῆς περὶ θεοὺς ἐπιστήμης καὶ θέας ἡγεμὸν
 οὖσα, δόξουσιν ἐπιστρέφειν καὶ συγκατορθοῦν, αἱ δὲ λοι-
 5 παὶ τὸ μεταβάλλον ἐφ' ἥδονὴν καὶ παιδιὰν ὑπ' ἀσθενείας
 μὴ περιορᾶν ἀνιέμενον ἀκολάστως καὶ θηριωδῶς, ἀλλ'
 δρχήσει καὶ φόδῃ καὶ χορείᾳ ὁνθμὸν ἔχούσῃ καὶ ἀρμονίᾳ
 D καὶ λόγῳ κεραννύμενον εὐσχημόνως καὶ κοσμίως ἐκδέ-
 χεσθαι καὶ παραπέμπειν. ἐγὼ μέντοι, τοῦ Πλά-
 10 τωνος ἐν ἑκάστῳ δύο πράξεων ἀπολείποντος ἀρχάς, τὴν
 μὲν ἔμφυτον ἐπιθυμίαν ἥδονῶν τὴν δ' ἐπείσακτον δόξαν
 ἐφιεμένην τοῦ ἀρίστου, καὶ τὸ μὲν λόγον τὸ δὲ πάθος
 ἐστιν ὅτε καλοῦντος, ἐτέρας δ' αὖτις πάλιν τούτων ἐκατέρουν
 διαφορὰς ἔχοντος, ἑκάστην ὁρῶ μεγάλης καὶ θείας ὡς
 15 ἀληθῶς παιδαγωγίας δεομένην. αὐτίκα τοῦ λόγου τὸ μέν
 ἐστι πολιτικὸν καὶ βασιλικόν, ἐφ' ᾧ τὴν Καλλιόπην τετάχ-
 θαι φησὶν δὲ Ήσίοδος (Th. 80). τὸ φιλότιμον δ' ἡ Κλειὼ
 E μάλιστα κυδαίνειν καὶ συνεπιγανδοῦν εἴληχεν· ἡ δὲ Πολ-
 ύμνια τοῦ φιλομαθοῦς ἐστι καὶ μνημονικοῦ τῆς ψυχῆς,
 20 διὸ καὶ Σικνώνιοι τῶν τριῶν Μονσῶν μίαν Πολυμάθειαν
 καλοῦσιν· Εὐτέρηπη δὲ πᾶς ἄν τις ἀποδοίη τὸ θεωρητικὸν
 τῆς περὶ φύσιν ἀληθείας, οὔτε καθαρωτέρας οὔτε καλλίονς
 ἐτέρῳ γένει παραλιπὼν εὐπαθείας καὶ τέρψεις. τῆς δ' ἐπι-
 θυμίας τὸ μὲν περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἡ Θάλεια κοιω-
 25 νητικὸν ποιεῖ καὶ συμποτικὸν ἐξ <ἀπ>ανθρώπου καὶ θη-
 ριώδους, διὸ τοὺς φιλοφρόνως καὶ ἴλαρῶς συνόντας ἀλλή-
 λοις ἐν οἷνῳ ‘θαλιάζειν’ λέγομεν, οὐ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ